

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ALBA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Sedința publică din 27 februarie 2025

Completul compus din:

Președinte ...

Grefier ...

Pe rol se află judecarea cauzei în Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii ... și ... în contradictoriu cu pârâtul ..., având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici statutari”.

Se constată că mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea inițială de amânare a pronunțării din data de 13.02.2025 când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea la prezenta dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față

Constată că, prin cererea înregistrată la data de 9.09.2024 pe rolul acestei instanțe sub nr. de dosar 3571/107/2024, reclamantii ... și ... în contradictoriu cu pârâtul ... au solicitat să se dispună:

- obligarea pârâtului la calcularea și acordarea drepturilor salariale ce li se cuvin, prin calcularea soldei de funcție aferentă funcției de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, prin raportarea la un coeficient de ierarhizare minim de 4,70, în conformitate cu art. 4 din Legea nr. 138/1999, forma aflată în vigoare la data de 31.12.2009, în mod retroactiv de la data de 28.06.2021 și pentru viitor;

- actualizarea acestor sume cu indicii de inflației, de la data scadenței fiecăreia și până la plata efectivă a sumelor datorate și a dobânzii legale penalizatoare aferente drepturilor bănești, începând cu data nașterii dreptului la acțiune și până la data plății efective;

Motivele de fapt și de drept ale acțiunii:

În fapt, reclamantii au arătat că sunt ofițeri, cadre militare, angajați ..., încadrați pe funcția de ofițer specialist I, funcție prevăzută cu gradul de colonel și, deși au fost numiți/promovați pe funcția prevăzută cu gradul de colonel la stabilirea soldei lunare, coeficientul de ierarhizare care li s-a aplicat pentru calcularea soldei de funcție a fost cel aferent unei funcții de locotenent-colonel de 4,40. Ori, potrivit art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 (prevedere legală menținută și prin actele normative anuale ulterioare, inclusiv în anul 2022) a personalului plătit din fonduri publice, care dispune fără nici un dubiu faptul că „în anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”

Reclamantii au arătat că, în prezent în cadrul ... și a ... există cadre militare care ocupă funcția de ofițer specialist I și care sunt plătiți cu coeficientul de ierarhizare minim pentru gradul de colonel, c.i.=4,70. De exemplu: ..., ..., ..., ..., ... atare, încadrarea lor pe un C.I. de

4.40 este în deplină neconcordanță cu art. 2 din Legea nr. 285/2010 (care este preluat în totalitate de art. 2 din Legea nr. 283/2011, de art. 2 din Legea nr. 84/2012, art. 5 din OUG nr. 83/2014, art. 5 (1) din Legea nr. 103/2013, art. 5 (1) din O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015) din care rezultă în mod implicit că legiuitorul a avut în vedere că și în acești ani, pentru personalul nou încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau grade/trepte, salarizarea să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică în care este încadrat.

De altfel, normele de aplicare la legile salarizării anuale (ordine de ministru) prevăd: „în situația în care nu există în plată funcții similare...ofițerul trebuie salarizat pe funcția similară la 31.12.2009”, ori la nivelul ... există funcții similare, prevăzute cu gradul de colonel (în plata cu c.i. = 4,70), funcții similare cu a reclamanților.

Reclamanții au arătat că punctul 1 al Notei la Anexa nr. 1 din Legea nr. 138/1999, forma aflată în vigoare la data de 31.12.2009, prevede: „Ofițerii, maiștrii militari și subofițerii, numiți în funcții prevăzute cu grade superioare gradului militar pe care îl au, beneficiază de coeficienții de ierarhizare corespunzători acestor funcții.” Deci, de la data de la care au fost promovați numiți în funcția de ofițer specialist I prevăzute cu gradul de colonel, trebuia să fie plătiți cu un coeficient de ierarhizare pentru gradul de colonel, respectiv c.i. 4,70.

Au precizat reclamanții că Legea nr. 285/2010, Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, Legea nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2017, etc., acte normative care prevăd salarizarea personalului bugetar în anii 2011 - 2024 specifică următoarele: „In anul 2011 (2012 - 2024), pentru personalul nou încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade /trepte, salarizarea se va face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”

Având în vedere cele de mai sus, au considerat reclamanții că salarizarea lor cu coeficienți de ierarhizare aferenți unei funcții de locotenent-colonel reprezintă o salarizare injustă, discriminatorie și nelegală, producându-le ca efect prejudicii financiare începând cu data încadrării lor pe funcția prevăzută cu gradul de colonel.

Din analiza celor mai sus arătate și din interpretarea prevederile legale aplicabile se impune ca, pentru funcțiile prevăzute cu gradul funcției de colonel, solda de funcție să fie stabilită la un coeficient de ierarhizare de 4,70 prin asimilare la momentul promovării sau ocupării funcției, cu un coeficient prevăzut pentru o funcție similară care exista în plată în cadrul Jandarmeriei Române, chiar la momentul numirii și nu prin transpunere ipotetică, luându-se ca referință salarizarea de la 31.12.2009.

În sensul celor mai sus prezentate și argumentate cu privire la coeficientul de ierarhizare 4,70, au fost pronunțate definitiv deciziile judecătorești menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, care creează premisele unei situații de discriminare pentru celelalte cadre militare din unitățile Jandarmeriei Române care deși au funcție de colonel, sunt plătiți pe un indice de salarizare mai mic, corespunzător gradului de locotenent-colonel.

Totodată, art. 38 și 39 alin (1) lit. d din Legea 53/2003-Codul Muncii, republicată, prevăd în mod imperativ că salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege, iar limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate, salariaților fiindu-le garantat dreptul la egalitate de șanse și tratament, motiv pentru care reclamanții au apreciat că stabilirea drepturilor salariale pentru funcția de ofițer specialist I prevăzută cu gradul de colonel la nivelul unei funcții de locotenent colonel este lovită de nulitate.

Pornind de la principiul constituțional al egalității în drepturi, care se traduce prin reglementarea și aplicarea unui tratament juridic similar unor subiecte de drept aflate în

situații juridice similare, reclamanții au solicitat admiterea acțiunii formulate, în sensul celor solicitate.

În drept au fost invocate prevederile Codului de procedură civilă, Legea nr. 138/1999, forma aflată în vigoare la data de 31.12.2009, Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, Legea 80/1995 privind statutul cadrelor militare cu modificările și completările ulterioare;

În probațiune reclamanții au depus la dosarul cauzei înscrisuri.

Poziția procesuală a părții adverse:

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei la data de 22.10.2024, pârâtul ... , solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Excepția tardivității

După cum se poate observa din actele depuse la dosar, drepturile salariale s-au stabilit la anumite date (28.06.2021) cererea fiind înregistrată la data de 9.09.2024, iar termenele de prescripție, respectiv de formulare a plângerilor prealabile curg de la acel moment, potrivit art. 37, respectiv art. 62 din Legea nr. 153/2017, art. 30, respectiv art. 67 din Legea nr. 284/2010.

Art. 2500 „Dreptul material la acțiune, denumit în continuare drept la acțiune, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege”, art. 2501, art. 2517 „Termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen” și art. 2523 „Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”, toate din Codul civil, conduc către concluzia că drepturile solicitate de către reclamanți sunt prescrise pentru perioada anterioară termenului general de prescripție.

Astfel, potrivit art. 2522 din Codul civil „(1) Cel care, din motive temeinice, nu și-a exercitat în termen dreptul la acțiune supus prescripției poate cere organului de jurisdicție competent repunerea în termen și judecarea cauzei.

(2) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, socotit din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care au justificat depășirea termenului de prescripție.”

Pentru aceste considerente, a solicitat să se admită excepția invocată și pe cale de consecință să se respingă acțiunea reclamantului, ca tardivă.

II. Pe fond:

Modalitatea de stabilire a soldei de funcție, în acest moment, se face ținând cont de dispozițiile art. I alin. (1¹) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare: „prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna iunie 2023, soldele de funcție/salariile de funcție ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. VI la aceeași lege se stabilesc la nivelul soldelor de funcție/salariilor de funcție prevăzute de această lege pentru anul 2022.”

Reclamanții susțin că potrivit dispozițiilor legale pe linie de salarizare, ar fi îndreptățiți la acordarea/calcularea soldei de funcție prin raportare la coeficientul de ierarhizare 4,70, în conformitate cu un articol abrogat (art. 4 din Legea nr. 138/1999).

Este inadmisibilă cererea reclamanților de a se aplica un coeficient de ierarhizare care nu a mai fost prevăzut de legile salarizării ulterioare Legii nr. 138/1999.

Articolul 4 din Legea nr. 138/1999, care reglementa solda de funcție la care se face referire și Anexa aferentă, au fost abrogate, prin Legea nr. 330/2009. Această din urmă lege s-a aplicat începând cu 1.01.2010, în mod exclusiv, la fel cum au fost aplicate și următoarele legi pe linie de salarizare (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017).

Dacă în 2009, coeficientul de ierarhizare al funcției era stabilit prin H.G. nr. 0663/1999, astfel cum a fost modificată prin H.G. nr. 01820/2006, emisă în baza Legii nr. 138/1999, în 2010 coeficienții de ierarhizare au fost stabiliți în baza Legii nr. 330/2009 prin H.G. nr. 0154/2010, în 2011 coeficienții de ierarhizare au fost stabiliți în baza Legii nr. 284/2010 prin H.G. nr. 0292/2011, iar începând cu 2017 coeficienții au fost stabiliți în baza Legii nr. 153/2017 prin H.G. nr. 0610/2017.

Coeficienții stabiliți pentru fiecare categorie de funcții, prin hotărârile de Guvern în baza limitelor prevăzute de anexele legilor-cadru nr. 330/2009, nr. 284/2010, nr. 285/2010, nr. 153/2017 nu s-au aplicat.

Articolul 48 din Legea nr. 330/2009: (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...) 8. Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 22 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 1, 23, 42, 43, 62, art. 65, 66, 67, 68, 69, 70, 72, precum și pct. 1, 7 și 11-16 din nota la anexa nr. 1, anexa nr. 5, pct. 4 din anexa nr. 7, precum și pct. 2, 4 și 6 din anexa nr. 9.

„Art. 1 alin. (2) din Legea nr. 330/2009: începând cu data intrării în vigoare. în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 1 alin. (2) din legea nr. 284/2010: începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 1 alin. (3) din Legea nr. 153/2017: începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege, deoarece legiuitorul a stabilit aplicarea etapizată a acestora, cu preluarea aceluiași nivel de salarizare din anii anteriori, fiind astfel preluat nivelul de salarizare din decembrie 2009.”

Astfel, unele instanțe au pronunțat hotărâri fără a ține cont de faptul că acel coeficient solicitat de către reclamânți (4,70) a fost abrogat odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009 (01.01.2010).

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 284/2010: „(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege Cadrele militare erau salarizate potrivit Anexei nr. VII din lege.”

Potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 153/2017: „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”. Cadrele militare sunt salarizate potrivit Anexei nr. VI din Legea nr. 153/2017.

În alte procese cu obiect similar instanța a pronunțat hotărârea neținând cont de faptul că coeficienții nu s-au aplicat, iar din 2010 s-a preluat nivelul de salarizare anterior.

Așa cum a arătat, chiar dacă au fost reîncadrați pe noile funcții, aceste funcții aveau alți coeficienți, corespunzătoare acelor funcții și care nu s-au aplicat.

Reclamanții au contestat însăși reîncadrarea, care s-a făcut prin ordinele de personal necontestate, astfel că interpretarea acesteia în sensul că nu era necesară efectuarea procedurii prealabile este eronată și contrară legii nr. 153/2017, așa cum am arătat în apărările formulate.

Stabilirea unui coeficient de 4,70 care a fost abrogat și care nu se mai regăsește în legislația aplicabilă din perioada ce face obiectul acțiunii, nu are nici un temei legal.

Reclamanții nu iau în considerare faptul că pe linie de salarizare există o legislație specială, potrivit căreia: „Drepturile neachitate personalului militar, polițiștilor, funcționarilor

publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil, nereclamate în termen de 3 ani de la data când trebuiau plătite, se prescriu.” (art. 67 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice). Aceleași reglementări sunt prevăzute și la art. 62 din Anexa VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice „Drepturile neachitate personalului militar, poliștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil, nereclamate în termen de 3 ani de la data când trebuiau plătite, se prescriu”.

Totodată, reclamanții au fost numiți pe funcție având stabilite elementele salariale care erau altele decât cele din 2009, se calculau diferit, coeficienții prevăzuți de hotărârile de Guvern emise în baza limitelor stabilite de legislația de la acel moment și ulterior nu s-au aplicat (Anexa nr. IV/A la Legea nr. 330/2009, Anexa nr. VII din Legea nr. 284/2010 și Anexa nr. VI din Legea nr. 153/2017), iar salarizarea s-a menținut din acest punct de vedere la nivelul salarial din anii anteriori.

Stabilirea elementelor salariale și modalitatea de calcul a acestora nu se pot face decât în baza unei reglementări legale, instanța nefiind îndrituită a le înlătura și a le stabili pe cale judiciară.

Sub acest aspect o hotărâre favorabilă reclamanților conduce către depășirea competenței de către instanță și stabilirea unor noi drepturi, neavute în vedere de către legiuitor, respectiv o nouă componentă a soldei de funcție, componentă care contravine tuturor reglementărilor legale în vigoare.

Coeficientul prevăzut de legislația în vigoare în 2009 nu poate fi privit individual, la fel cum era în 2009, deoarece începând cu 2010 fiecare lege a salarizării a stabilit alți coeficienți, iar legiuitorul a stabilit prin fiecare lege că salarizarea se face exclusiv în baza normelor prevăzute de fiecare dintre acestea. Un raționament similar, și anume că acel coeficient din 2009 nu poate fi privit individual este cel avut de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51/2020, unde la pct. 20 a reținut că „această interpretare ignoră faptul că, după intrarea în vigoare a legilor mai sus menționate, sporul de doctorat nu a mai fost prevăzut în legislație: acordarea sumelor compensatorii nu s-a limitat doar la drepturile acordate anterior cu titlu de spor de doctorat, ci a privit și alte drepturi salariale.”

Nici una dintre legile salarizării, începând cu anul 2010 și până în prezent (Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 153/2017) nu s-a aplicat în integralitate.

În baza limitelor stabilite de legile anterior menționate au fost emise hotărâri de Guvern prin care s-a stabilit un coeficient unic pentru fiecare funcție în parte, dar care nu s-a aplicat, menținându-se nivelul de salarizare anterior.

Legea în vigoare în perioada de referință - Legea nr. 153/2017 - nu se aplică în integralitate, legiuitorul stabilind la art. 39 din lege dispoziții tranzitorii cu privire la salarizarea personalului plătit în temeiul acestui act normativ.

Nu se poate trece peste dispoziția concretă a legii pentru a da eficiență unui principiu, așa cum pretind reclamanții, având în vedere că aceasta este o chestiune de legiferare, nu de interpretare a legii.

În condițiile în care reclamanții nu au atins nivelul de salarizare aferent anului 2022/2023, în mod evident nu le erau aplicabile prevederile cuprinse în Anexa nr VI la Legea nr. 153/2017, dar nici cele din anexele la legile salarizării începând cu 2010, respectiv coeficientul din 2009 stabilit pentru alte funcții decât a reclamanților, și care oricum nu mai existau ca și element salarial în perioada ce face obiectul cauzei.

Coeficientul de ierarhizare solicitat de reclamanții era (în 2009) un element pe baza căruia se calcula elementul salarial numit solda de funcție și care diferă față de noile elemente salariale - solda funcției de bază (2010)/solda de funcție (2011-) din punct de vedere al modalității de calcul, așa cum a arătat mai jos.

În 2009, solda de funcție era un element salarial al soldei lunare și reprezenta un produs dintre coeficientul de ierarhizare - prevăzut (pentru alte funcții) de hotărârea de Guvern (H.G. nr. 01820/2006⁵) emisă în baza Legii nr. 138/1999 - solicitat de către reclamanți și valoarea de referință sectorială [VRS (valoare de referință sectorială) X (înmulțit) cu coeficientul de ierarhizare].

Elementul salarial al soldei lunare (2009) - solda de funcție - era prevăzut la art. 4 din Legea nr. 138/1999, dar a fost abrogat prin Legea nr. 330/2009 (pct. 8 al alin. (1) al art. 48, Cap. VI, Partea a II-a din Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009), potrivit căreia „în anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.” (art. 12 alin. 3 din lege).

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2010: solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009. Având în vedere că legea s-a aplicat etapizat, menținându-se nivelul de salarizare în plată (art. 29 alin. 1 și art. 31 din lege), legiuitorul a prevăzut în mod expres că drepturile salariale ale personalului bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute de Legea nr. 330/2009 (a se vedea art. 1 alin. (2) din Legea nr. 330/2009: „începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege”), aspect care se regăsește și în următoarele legi pe linie de salarizare (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017).

Potrivit Anexei nr. IV/A din Legea nr. 330/2009, pct. 1 fin coeficienții de ierarhizare minimi și maximi sunt cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul pentru misiune permanentă, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate”.

Dacă în 2009 elementele salariale ale soldei lunare erau: solda de funcție (c.i. X VRS), solda de grad, solda de merit, indemnizația de comandă, gradații și indemnizația de dispozitiv, în 2010 elementele salariale ale soldei lunare s-au schimbat, acestea fiind: solda funcției de bază (care a înlocuit solda de funcție din 2009 și a înglobat mai multe elemente din 2009, care și-au pierdut individualitatea), solda de grad, gradații și, după caz, indemnizația de comandă. Solda funcției de bază a fost înlocuită, începând cu 2011, de o altă soldă de funcție.

După cum se poate observa, modalitatea de calcul a soldei de funcție (element salarial în 2009), respectiv a soldei funcției de bază (element salarial în 2010) a fost diferită, deoarece coeficienții din legile salarizării ulterioare anului 2009 nu s-au aplicat.

Astfel, la data de 1 ianuarie 2010 s-a realizat reîncadrarea personalului bugetar, solda funcției de bază fiind o valoare compusă din mai multe elemente preluate din 2009 (solda de merit, indemnizația de dispozitiv și sporul de confidențialitate), care nu mai pot fi privite individual și nu pot fi privite în aceeași accepțiune cu cea din 2009.

Potrivit art. 30 alin. (3) din Legea nr. 330/2009: „Reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei avute în luna decembrie 2009”.

Începând cu data de 1.01.2010. solda de funcție - element salarial al soldei lunare (2009) a fost înlocuită de solda funcției de bază, care la rândul ei a fost înlocuită de solda de funcție (2011).

Începând cu data de 1.01.2011, prin Legea-cadru nr. 284/2010, au fost aduse modificări în ceea ce privește strict terminologia elementelor salariale ale personalului militar/polițiștilor, iar potrivit art. 7 alin. (1) din legea-cadru „aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare ”.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 3 din Anexa nr. VII a Legii-cadru nr. 284/2010, principalul element al câștigului salarial (ca funcționalitate) se schimbă ca terminologie din solda funcției de bază, în solda de funcție, care, potrivit legii-cadru devine noțiunea juridică specifică personalului militar și care diferă de elementul salarial care purta aceeași denumire la data de 31.12.2009.

Potrivit dispozițiilor art. 3 din Anexa nr. VII la Legea nr. 284/2010: „(7) Personalul militar are dreptul la soldă lunară. (2) Solda lunară se compune din solda funcției de bază, indemnizații, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale. (3) Solda funcției de bază este formată din solda de funcție, solda de grad, gradații și, după caz, solda de comandă.”

Astfel, solda de funcție (element salarial în 2011) a personalului militar a fost stabilită pe baza prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 și ale Legii nr. 285/2010, în valoare absolută determinată [a se vedea art. 9 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010 – „în cadrul legilor speciale de salarizare anuale se stabilesc majorările salariilor de bază, soldelor/salariilor de funcție și indemnizațiilor lunare de încadrare, astfel încât să se realizeze trecerea de la valoarea acestora determinată potrivit art. 7 alin. (2) la valorile stabilite potrivit prezentei legi, până la aplicarea integrală a prevederilor acesteia”].

A reiterat faptul că solda de funcție (element salarial din 2011) este un cumul de valori ale elementelor preluate din legislația anterioară a salarizării și care nu se mai regăsesc în forma anterioară: solda de merit din 2009, sporul de confidențialitate din 2009, indemnizația de dispozitiv din 2009, suma corespunzătoare soldei de funcție din 2009 /formată din c.i. X VRS), suma corespunzătoare sporului de pericol deosebit.

Astfel, elementele cuprinse în solda de funcție (din 2011), inclusiv coeficientul de ierarhizare (pentru menținerea funcției), sunt doar elemente folosite pentru calcul, fiind parte integrantă a acesteia, astfel că nu pot fi scoase din conținutul acesteia.

Așadar, elementul salarial al soldei lunare - solda de funcție din 2009 - a fost abrogat de Legea nr. 330/2009, astfel că nu mai reprezintă element salarial al soldei lunare încă din 2010, pierzându-și astfel individualitatea.

De asemenea, coeficientul de ierarhizare cerut de reclamantă era prevăzut prin hotărâre de ..., în limitele stabilite de Legea nr. 138/1999, pentru funcțiile corespunzătoare gradului de colonel existente în 2009, categorie care cuprindea funcții de conducere și din care nu făcea parte funcția reclamanților, care a fost modificată ulterior, și care trebuie raportată la legislația pe linie de salarizare de la momentul modificării, când coeficienții nu s-au aplicat.

Coeficientul de ierarhizare din 2009 prevăzut pentru funcția ocupată de reclamantă era 4,40 și făcea parte din categoria funcțiilor prevăzute la pct. 9 din Legea nr. 138/1999, nu din categoria funcțiilor prevăzute la pct. 8.

După cum se poate observa, începând cu data de 1.01.2010, elementul salarial existent în 2009 - solda de funcție - aferent soldei lunare (2009) nu se mai regăsește printre elementele salariale ale noii solde lunare, prevăzute de Legea nr. 330/2009 și nici în legile de salarizare ulterioare (nr. 284/2010, nr. 153/2017).

Solda funcției de bază din 2010 a fost elementul care a înlocuit solda de funcție din 2009. La rândul ei, solda funcției de bază a fost înlocuită de solda de funcție începând cu 2011, modalitatea de calcul fiind diferită între solda de funcție din 2009 și solda funcției de bază din 2010/solda de funcție începând cu 2011.

Prin urmare, a solicitat să se observe că elementele care și-au pierdut individualitatea începând cu 1.01.2010 au devenit parte integrantă a noului element salarial (solda funcției de bază - 2010, înlocuită de solda de funcție - 2011) și pe cale de consecință nu pot fi scoase din solda funcției de bază (2010), respectiv din solda de funcție (2011), deoarece se adaugă la lege.

Așa cum a arătat, solda de funcție din 2011 este un cumul de elemente, individualizate doar din punct de vedere administrativ, deoarece nu se mai regăsesc ca elemente salariale distincte încă din 1.01.2010.

Cu alte cuvinte, noile elemente: solda funcției de bază, respectiv solda de funcție sunt un întreg, o sumă a unor elemente care o compun, astfel că nu pot fi scoase din conținutul acesteia.

În același sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție (Decizia nr. 15/2020), cu privire la sumele compensatorii tranzitorii aferente sporurilor care nu se mai regăsesc în actuala reglementare, care și-au pierdut individualitatea, fiind introduse începând cu 1.01.2010 în solda funcției de bază, care a fost înlocuită de solda de funcție în 1.01.2011, raționament care se aplică și în cazul coeficienților de ierarhizare.

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantii solicită instanței acordarea unui coeficient de ierarhizare care, la data numirii pe funcție nu mai era prevăzut de nici un act normativ și nici ulterior (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017).

Elementele salariate existente la nivelul lunii decembrie 2009 nu mai au existență proprie, evidențierea lor având importanță doar din punct de vedere contabil, pentru calcularea soldei de funcție individuale, cuvenite fiecărui cadru militar, dat fiind că fiecare funcție avea stabilit un coeficient distinct.

De asemenea, reclamantii nu aveau acest coeficient (4,70) în 2009, astfel că nu poate fi reținut ori acordat (ce forma solda de funcție în 2009) nici pentru calculul soldei funcției de bază (2010) și nici ulterior (2011-prezent).

Limitele coeficienților au fost stabilite prin fiecare lege a salarizării, iar în baza lor, ... a fost abilitat să stabilească, pentru fiecare categorie în parte (funcții corespunzătoare gradului de colonel, funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel etc.), câte un singur coeficient pentru fiecare funcție.

Așadar, din acest punct de vedere nu se poate vorbi de un coeficient minim și un coeficient maxim, în condițiile în care prin hotărâre de guvern s-a stabilit un singur coeficient pentru fiecare funcție din cadrul unei categorii.

Faptul că în perioada ce face obiectul litigiului funcția reclamantilor făcea parte, potrivit Legii nr. 153/2017 și a H.G. emisă în baza ei, din categoria funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel ar fi avut relevanță, dar numai în măsura în care coeficienții de ierarhizare stabiliți prin hotărârea menționată (emisă în baza Legii nr. 153/2017), s-ar fi aplicat, ceea ce nu este cazul.

Întregul proces de salarizare aplicabil la nivelul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, potrivit legilor-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Legea-cadru nr. 330/2009; Legea-cadru nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017) și al legilor anuale speciale de aplicare etapizată a legilor-cadru (O.U.G. nr. 1/2010, Legea nr. 285/2010, Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. nr. 99/2016; O.U.G. nr. 9/2017, O.U.G. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare), reprezintă în fapt o reconstrucție salarială a elementelor salariale specifice funcției (solda lunară - 2009; solda funcției de bază - 2010; solda de funcție - începând cu 2011), vechimii și gradului militar/profesional și a unor cuantumuri ale elementelor salariale (prime, indemnizații, sporuri, etc.) de care personalul a beneficiat la un moment dat (decembrie 2009), prin preluări succesive a unui nivel de salarizare aflat în plată în luna decembrie a anului anterior.

Prin Decizia nr. 2/2015 dată într-un recurs în interesul legii, I.C.C.J. a statuat că „punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariate nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.”

De asemenea, în raport de dispozițiile legale aplicabile în perioada ce face obiectul apelului, salarizarea în aceleași condiții, nu poate viza foști coeficienți stabiliți în mod

individual, dar și care nu mai sunt reglementați prin legislația aplicabilă în perioada de referință și nici funcții care diferă de cea a reclamanților.

În acest sens a arătat de exemplu că la art. 5 alin. (1) din Anexa nr. VI la Legea nr. 153/2017 se prevede că: „(1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție sunt diferențiate în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzute în prezenta anexă la cap. 1”.

În fiecare litigiu, reclamanții trebuie să probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce trebuie să se bazeze pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, nu pe practica judiciară și raportat la dispoziții legale care nu sunt aplicabile în perioada ce face obiectul judecății și pe care și-au întemeiat acțiunea reclamanții.

De asemenea, în raționamentul pe care l-au prezentat, reclamanții și nu au indicat temeiul subzistentei coeficientului de ierarhizare, în mod distinct față de solda funcției de bază (2010)/solda de funcție (2011), ulterior modificărilor sistemului de salarizare aduse prin noile legi (Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017).

Potrivit art. 36 din Legea nr. 153/2017: „Reîncadrarea personalului: (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salariat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”.

Așa cum a arătat în cadrul apărărilor formulate, atât coeficienții stabiliți prin hotărârile de Guvern emise în baza limitelor prevăzute de Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010, respectiv Legea nr. 153/2017 nu s-au aplicat niciodată.

Potrivit art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017, iar începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, (...), în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Potrivit art. 38 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin preluarea nivelului salariat de la nivelul lunii iunie 2017 se mențin modalitățile de calcul și de stabilire a drepturilor salariale aflate în plată pentru luna iunie 2017, până la momentul la care se va aplica în integralitate Legea-cadru nr. 153/2017.

După cum se poate observa din prevederile legale de mai sus, începând cu data de 1.07.2017, personalul militar a fost reîncadrat potrivit Legii nr. 153/2017, însă, legiuitorul a reglementat o aplicare etapizată a legii stabilind aceeași regulă de menținere a nivelului soldei de funcție cu cel ce se acorda la un moment anterior (iunie 2017, decembrie 2017 etc.).

Din nou se impune a fi făcută precizarea că, față de cadrul legislativ adoptat ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, trebuie făcută distincție între reîncadrare, care se face potrivit legii- cadru de salarizare și plata efectivă a drepturilor salariale.

Pentru a putea fi reîncadrat pe funcțiile prevăzute de Legea nr. 153/2017, a trebuit să fie emisă o hotărâre a ..., astfel cum prevede art. 5 alin. (3) din Anexa nr. VI la actul normativ menționat: „Soldele de funcție/Salariile de funcție și nivelul studiilor pentru funcțiile de comandă, respectiv de execuție ale personalului militar pe grade militare, respectiv ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe grade profesionale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele prevăzute în prezenta anexă la cap. I, în raport cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.”

În acest context a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 0610/2017 privind stabilirea funcțiilor pe grade militare, respectiv grade profesionale, pe coeficienți și solde de

funcție/salarii de funcție, pentru personalul militar în activitate, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și preoții militari din instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu mențiunea că, coeficienții stabiliți prin H.G. nr. 0610/2017 nu se utilizează până la aplicarea integrală a Legii-cadru nr. 153/2017.

Întrucât coeficienții și soldele de funcție din H.G. nr. 0610/2017 nu se utilizează până la aplicarea integrală a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost emis O.M.A.I. nr. S/I/2166 privind asimilarea funcțiilor polițiștilor pe grade militare/profesionale, nivelul studiilor, salariile de funcție/soldelor de funcție și coeficienți acestora corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale structurilor ...

Aplicarea în alt mod a dispozițiilor legale schimbă modalitatea legală de calcul a soldei de funcție și respectiv a soldei lunare, fără temei legal.

În ceea ce privește capetele accesorii de cerere, a solicitat a fi respinse, ca urmare a respingerii capătului principal.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, a solicitat să se constate că reclamanții nu au făcut dovada efectuării unor asemenea cheltuieli. Dacă însă pe parcursul procesului aceștia vor depune dovezi din care să rezulte efectuarea unor asemenea cheltuieli, iar pârâtul va cădea în pretenții, a solicitat ca în principal să le respingă ca neîntemeiate, iar în subsidiar să se dispună reducerea acestora, potrivit dispozițiilor art. 451 și urm. din Codul de procedură civilă, ținând cont de valoarea și complexitatea cauzei, precum și de activitatea desfășurată de apărătorul reclamanților.

În drept, dispozițiile legale invocate.

În probațiune: a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, precum și alte probe care rezultă a fi necesare din dezbateri.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor*

remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impieteze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba reclamantii au solicitat obligarea pârâtului ... la acordarea drepturilor salariale prin calcularea soldei de funcție aferentă funcției de ofițer specialist I prevăzută pentru gradul de colonel prin raportare la un coeficient de ierarhizare minim de 4,70, aferent funcției de colonel în acord cu prevederile Legii nr 138/1999 și ulterior cele ale Legii nr 153/2017, în vigoare la data cererii, retroactiv de la data de 28.06.2021 și pentru viitor, cu actualizarea sumelor cu inflație și dobândă legală.

În motivarea cererii, s-a arătat că au calitatea de ofițeri specialiști I, și deși au fost promovați în funcția prevăzută cu gradul de colonel, al cărei coeficient de ierarhizare e 4,70, în cazul reclamanților, la stabilirea soldei lunare coeficientul de ierarhizare aplicabil este cel pentru funcția de locotenent colonel, respectiv de 4,40.

A invocat o pretinsă stare de discriminare prin raportare la alți angajați pe funcții similare, din cadrul ... și a altor ... din țară, depunând la dosar practică judiciară.

Pârâtul a depus la dosarul cauzei întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că salarizarea reclamanților s-a efectuat în acord cu dispozițiile legale incidente și în vigoare, atât timp cât prevederile Legii nr 138/1999 invocate de către reclamanți nu mai sunt aplicabile.

A mai arătat pârâțul că ulterior abrogării Legii nr 138/1999, coeficienții de ierarhizare au fost stabiliți în temeiul Legii nr 330/2009, pentru anul 2010, a Legii nr 284/2010 (pentru 2011) iar începând cu anul 2017, în temeiul Legii nr 153/2017.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Tribunalul constată că reclamanții, deși legal citați în acest sens, nu au exprimat un punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG 62/2024.

Pârâta a arătat că lasă la aprecierea instanței pronunțarea asupra incidentului privind aplicabilitatea la speță a prevederilor OUG nr 62/2024.

4. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

- Lege-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

Art 6 lit b și c

„b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.”

Art 38 alin 6:

„(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

- Art. 1 alin. (5) din Ordonanța de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022, privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora:

„(1^6) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna iunie 2023, soldele de funcție/salariile de funcție ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. VI la aceeași lege se stabilesc la nivelul soldelor de funcție/salariilor de funcție prevăzute de această lege pentru anul 2022”.

5. Punctul de vedere al completului de judecată:

Tribunalul reține, cu privire la interpretarea prevederilor art 6 lit b și c din Legea nr 153/2017, dispusă prin Decizia nr 80/2023 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, că prin această Decizie s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Conform art 7 lit g din Legea nr 153/2017, funcția similară a fost definită ca funcția de același fel din *cadrul aceleiași instituții sau autorități publice*, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă.

Or, în ipoteza în care funcțiile se exercită în cadrul unor ordonatori de credite secundari sau terțieri aflați în aceeași familie ocupațională, principiul egalității și al legalității impune stabilirea unui nivel unic, maxim, de salarizare, lipsind condiția unei funcții similare care să impună o atare soluție.

În ipoteza în care reclamanții dovedesc existența unei stări de discriminare de natură salarială prin raportare la alte cadre militare ce ocupă funcții similare, dar sunt salarizate la nivel superior, sunt pe deplin aplicabile prevederile art 6 lit b și c din Legea nr 153/2017, fără a se putea opune dispozițiile art 1 alin 1 indice 6 din OUG 168/2022 ori cele ale art 38 alin 6 din Legea nr 153/2017 pentru a putea justifica neacordarea acelorași drepturi salariale, la nivel maxim.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă reclamanții, cadre militare, angajați ai Inspectoratului de Jandarmi Județean Alba pot beneficia, în baza principiului nediscriminării și a principiului egalității prevăzute de art 6 lit b și c și cu raportare la art 38 alin 6 din Legea nr 153/2017 de drepturi salariale corespunzător unui coeficient de ierarhizare de minim 4,70, drepturi acordate altor cadre militare ce ocupă funcții similare în cadrul altor inspectorate județene de jandarmi și, în caz afirmativ, dacă operează limitarea prevăzută de art 1 alin 1 indice 6 din OUG 168/2022”.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă reclamanții, cadre militare, angajați ai Inspectoratului de Jandarmi Județean Alba pot beneficia, în baza principiului nediscriminării și a principiului egalității prevăzute de art 6 lit b și c și cu raportare la art 38 din Legea nr 153/2017 de drepturi salariale corespunzător unui coeficient de ierarhizare de minim 4,70, drepturi acordate altor cadre militare ce ocupă funcții similare în cadrul altor inspectorate județene de jandarmi și, în caz afirmativ, dacă operează limitarea prevăzută de art 1 alin 1 indice 6 din OUG 168/2022”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției II Civile, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 27 februarie 2025.

Președinte,
....

Grefier,
....

Tribunalul Alba
Dorind conformitate

Redactat ...
Tehnoredactat ...
5 exemplare/ 27 februarie 2025

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ALBA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 13 februarie 2025

Completul compus din:

Președinte ...

Grefier ...

Pe rol se află judecarea cauzei în Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții ... și ... în contradictoriu cu pârâțul ..., având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici statutari”.

La apelul nominal efectuat în ședința publică, atât la prima cât și la a doua strigare a cauzei, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care instanța constată că la data de 14.01.2025, pârâțul a depus la dosar un punct de vedere privind oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, lăsând la aprecierea instanței. Reclamanții nu au depus un punct de vedere.

Instanța rămâne în pronunțare asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție conform OUG 62/2024 cu o cerere pentru dezlegarea unei chestiuni de drept raportat la prevederile art. 1 alin. 1 indice 6 din OUG 168/2022 și la dispozițiile art. 38 și art. 39 din Legea nr. 153/2017 și amână pronunțarea asupra acestui incident procedural pentru data de 27 februarie 2025.

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de 27.02.2025.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 27.02.2025.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei, azi,
13.02.2025.

Președinte,

...

Grefier,

...

... 18 februarie 2025

Tribunalul Alba
Pentru conformitate

 1